

چکیده

حرکت اخیر سازمان‌ها، خصوصاً سازمان‌های پولی-مالی به سمت جامعه اطلاعاتی و نقش مؤثر و تحول‌آفرین IT در این زمینه، باعث شده است بانک‌ها به‌عنوان یک نهاد مالی و اعتباری مهم در هر نظام اقتصادی برای بقای خود در عصر اطلاعات، استانداردهای امنیتی اطلاعات را برای اجرای مؤثر و مناسب جدی بگیرند. بدیهی است رابطه میان سودآوری یک مؤسسه مالی و ریسک حاکم بر آن، یک رابطه تعیین‌کننده است. لذا سود یک بنگاه اقتصادی که از تعامل مستمر با مشتریان به‌دست می‌آیند، موضوعی است که امروزه برای تمامی واحدهای اقتصادی تعیین‌کننده است، زیرا مشتریانی به سمت یک مؤسسه مالی و اعتباری روی می‌آورند که علاوه بر اطمینان بیشتر از اطلاعات و عملیات بانکی، سودآوری خود را نیز تضمین شده بدانند. از سوی دیگر افزایش کیفیت و کمیت خدمات بانکی، راهکاری برای جذب مشتریان بیشتر است. بانکداری الکترونیک نیز از جمله خدمات جدیدی است که در سال‌های اخیر بانک‌ها و مؤسسات پولی و مالی به آن روی آورده‌اند. با عنایت به موضوعات بحث شده، بانکداری الکترونیک به‌عنوان درگاهی در فضای وب می‌تواند از طریق تبادل اطلاعات، تمام عملیات مالی و اعتباری مشتریان را با مؤسسات پولی و مالی انجام دهد. بانکداری الکترونیک در استانداردهای و دستیابی به سطح مشخصی از امنیت همواره مورد تأکید مشتریان و ذینفعان مؤسسه پولی و مالی می‌باشد. در این مقاله سعی شده است با ورود به چگونگی ایجاد حفاظت‌های امنیتی شبکه در سطح الکترونیکی خدمات و فعالیت‌ها، استانداردهای مربوط به آن نیز مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

کلمات کلیدی: امنیت اطلاعات، استانداردهای مرجع، ایمن‌سازی، ریسک، بانکداری الکترونیک.